

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 244

Doknr.
557168

Dato
09-05-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 13. januar 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 157 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 157:

"Vil ministeren redegøre for, hvor mange ofre for partnerdrab i årene 2016-2021 der forud for deres død var i kontakt med sociale myndigheder, krisecentre, ambulant rådgivning eller lignende i relation til (mulig) vold i hjemmet, samt i hvor mange tilfælde der lå indberetninger på de dræbtes eventuelle børn hos kommunen forud for drabet"

Svar:

Social- og Ældreministeriet har til besvarelsen af spørgsmålet modtaget data fra Justitsministeriet om kvindelige ofre for drab begået af en partner eller tidligere partner, hvor der har været en fældende afgørelse i perioden 2017-2021. Data er baseret på en manuel gennemgang af fældende afgørelser for drab på kvinder foretaget af Rigsadvokaten.

Det kan på grundlag af de modtagne data opgøres, at der i perioden 2017-2021 har været 24 fældende afgørelser om partnerdrab på kvinder. Ved partner forstås en ægtefælle, kæreste, elsker eller tidligere ægtefælle, kæreste, elsker eller en person, som kvinden på gerningstidspunktet havde eller havde haft et lignende forhold med.

Det bemærkes, at opgørelserne er baseret på tal fra politiets sagsstyringssystem (POLSAS). Opgørelserne er derfor behæftet med en vis usikkerhed, da POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke et egentligt statistiksystem. Opgørelsen er desuden baseret på dynamiske data, hvilket betyder, at tallene ikke er endelige, idet der eksempelvis kan forekomme efterregistreringer.

Ved at koble data om partnerdrab med Danmarks Statistiks register over dødsfald samt med kvindekrisecenterstatistikken er det muligt at se, om de pågældende kvinder har taget ophold på et kvindekrisecenter forud for deres død. Kvindekrisecenterstatistikken indeholder udelukkende oplysninger om ophold, der er påbegyndt i 2017 eller senere. Det er dermed kun muligt at se, om de kvindelige ofre har påbegyndt et ophold på et krisecenter i perioden 2017 til 2020, som er det seneste år med data.

Social- og Ældreministeriet har på dette grundlag foretaget den efterspurgte opgørelse, men da der er tale om et meget begrænset antal personer, er det grundet de diskretionshensyn, Danmarks Statistik underlægger brugen af registerdata, ikke muligt at oplyse det præcise antal kvinder, det drejer sig om.

Eventuelle børn af ofrene kan findes ved at koble data med Danmarks Statistiks befolkningsregister, og dermed er det også muligt at koble med oplysninger om de pågældende børn fra underretningsstatikken. Der findes pt. data om underretninger til kommunen for perioden 2015-2020.

Social- og Ældreministeriet har på dette grundlag opgjort, at der var mindst 8 af de i alt 24 kvinder, som havde et eller flere børn, der var blevet underrettet om til kommunen forud for året for kvindens død.

Antallet af kvinder med børn, der er underrettet om til kommunen, kan være højere, da opgørelsen er forbundet med datamæssige begrænsninger. Blandt andet findes der kun data om underretninger tilbage til 2015. Kvinder med børn, der er underrettet om i et tidligere år, indgår således ikke. Der kan også være kvinder med børn, der er blevet underrettet om tidligere samme år, som drabet fandt sted. Disse indgår heller ikke. Det skyldes, at der for flere af kvinderne ikke er oplysninger om datoen for deres død, men kun om årstallet for deres død.

Afslutningsvist kan der henvises til Justitsministeriets supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 150 (Alm. del) fra Folketingets Social- og Ældreudvalg af 22. februar 2022, hvor der redegøres for, hvor mange af de 24 kvindelige ofre for partnerdrab, der forud for drabet havde været i relevant kontakt med politiet.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:

Bilag 1 – Supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 150 (Alm. del) fra Folketingets Social- og Ældreudvalg